

О жибѣлата птичка.

(Прѣдание).



ова се случило прѣзъ живота на Христа, когато ходѣлъ между хората да ги учи и наставлява.

Лицето на Христа всѣкога било сериозно и замислено. Никога не билъ забѣлѣзанъ да се засмѣе. Да, никогата... но само веднажъ се случило да се засмѣе... Ето какъ станало това:

Веднажъ нѣколко дѣца играели до брѣга на една рѣка. Тѣ си правили отъ глина разни фигурки: птици, жабчета, човѣчета и др. Пригответнитѣ фигурки дѣцата ги сушили на слънце...

Най-голѣмото отъ тѣхъ се хвалило, че неговитѣ работи били най-хубави, най-сполучливи...

Само едно петъ годишно момиченце, Альма, не било доволно... Нему се искало да направи своята птичка да прилича на онази, която пѣяла по цѣлъ день въ тѣхната градинка. То се мъчило, трудило, но вмѣсто птичка излизало гущеръ!...

При нея дошло по-голѣмо момченце и на присмѣхъ ѝ казало:

— И ти мислишъ, че си направила птичка?... Това е само топка... Ихъ, колко е лошо!...

Момчето я грабнало отъ нея, хвърлило я на земята и почнало да скача върху ѝ. Горката